

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2428/2017
06.06.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Војин Биљић, адвокат из ..., против тужених ББ ДОО и ВВ из ..., које заступа Борис Богдановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 150/17 од 21.06.2017. године, у седници одржаној дана 06.06.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3 150/17 од 21.06.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 402/15 од 08.03.2017. године, исправљеној решењем од 09.05.2017. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части солидарно плате 60.000,00 динара, а због изјављивања нетачних, увредљивих, неистинитих и непотпуних информација у тексту под насловом „...“ објављеном на страни ... и ... независних дневних новина ГГ у издању од ...2015. године бр ..., са законском затезном каматом почев од 08.03.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за износ од 40.000,00 динара са траженом каматом. Ставом трећим изреке наложено је туженом ВВ, као главном уреднику медија ГГ да ову пресуду по правноснажности објави о свом трошку, без коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју медија ГГ. Ставом четвртим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 35.700,00 динара са законском затезном каматом од 08.03.2017. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 150/17 од 21.06.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 402/15 од 08.03.2017. године, исправљена решењем од 09.05.2017. године, у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части солидарно плате 60.000,00 динара, а због изјављивања нетачних, увредљивих, неистинитих и непотпуних информација у тексту под насловом „...“ објављеном на страни ... и ... независних дневних новина ГГ у издању од ...2015. године бр ... са законском затезном каматом почев од 08.03.2017. године, као и у ставу трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев да се наложи туженом ВВ, као главном уреднику медија ГГ да ову пресуду по правноснажности објави о свом трошку, без коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју медија ГГ. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 402/15 од 08.03.2017. године, у ставу четвртном изреке тако што је обавезан тужилац да туженим накнади трошкове поступка у износу од 25.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије којима се истиче да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП јер није дао разлоге о одлучним чињеницама, заправо се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП која није ревизијски разлог по члану 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ...2015. године, у издању бр.... Независних дневних новина ГГ тужени су, на насловној страни, објавили наслов „...“, као најаву за текст на страни ... и ..., „...“. У том тексту су изнете информације да ће бивши директор ДД, који је премијера ЋЋ оптужио за изнуду и организовани криминал, морати да каже ко га је и када наговорио да изнесе лажне оптужбе у јавности, те да је за АА наложено и психијатрисјко вештачење, а по налогу тужилаштва, узета му је и крв за токсиколошке анализе, што је оправдано за историју болести коју има.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су објављене информације подобне да повреде част и углед тужиоца и применом чланова 113,114,115 и 117. Закона о јавном информисању и медијима и члана 200.

ЗОО делимично усвојио тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете као и захтев да се пресуда објави у листу тужених.

Супротно, другостепени суд сматра да тужилац није доказао у чему се састоји лезиона способност навода, због чега је првостепену пресуду у усвајајућем делу преиначио и одбио тужбени захтев.

Правилно је другостепени суд применио материјално право када је закључио да је тужбени захтев неоснован.

Правилан је закључак другостепеног суда да је спорни текст везан за појаве и догађаје о којима јавност има оправдан интерес да буде информисана, у складу са чланом 5. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник 83/2014), којим је прописано да се путем медија објављују информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације, у складу са одредбама овог закона, као и да свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја и средства јавног обавештавања су дужна да то право поштују. Наиме, из списка произлази да је спорни текст објављен поводом кривичне пријаве коју је тужилац поднео против ЕЕ и туженог ВВ, у којој се спомиње и премијер ЋЋ, а због чега је против тужиоца покренут кривични поступак због лажног пријављивања.

Такође, правилан је закључак другостепеног суда да тужени у тексту нису изнели чињеничне тврдње јер је јасно да је навод да тужилац „хапси“ друго лице дата у у пренесеном, метафоричном значењу, пошто тужилац нема овлашћење за лишење слободе. Овај навод дат је у контексту анализе информација о томе да би ЖЖ могао бити подвргнут кривичном гоњењу од стране државних органа, због сумње да је у односу на тужиоца, као извршиоца, деловао као подстрекач. Ревизијом се неосновано истиче да другостепени суд није имао у виду да је у тексту наведено да је тужилац оптужио премијера ЋЋ за изнуду и организовани криминал, иако тужилац није против премијера поднео пријаву. У спорном тексту се нигде не наводи да је тужилац поднео кривичну пријаву против премијера, што би била неистинита тврдња, а навод текста: „...“ не значи и не подразумева да је та оптужба изнета у кривичној пријави. Другостепени суд је ценио спорни текст од ...2015. године у целини и правилно нашао да су се новинари позвали на изворе упућене у истрагу и да су верно пренете изјаве јавног тужиоца ..., адвоката ..., ... и Веродостојним преносом преузетих информација, идеја и мишљења, тужени су поступили у складу са обавезом новинарске пажње, у смислу члана 9. став 2. Закона о јавном информисању и медијима. Према томе, не ради се о неистинитим информацијама, нити о информацијама које су, у присуству конкретних околности, подобне да повреду част и углед тужиоца. У таквој ситуацији, нису испуњени услови за накнаду штете, у смислу члана 112. Закона о јавном информисању и медијима, док супротни наводи ревизије нису основани.

Захтев тужиоца за трошкове поступка је одбијен, јер у ревизијском поступку није успео, у смислу члана 153. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић